

LAKIALOITE 81/2005 vp

Laki tuloverolain 93 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Tuloverolaki määrittelee 93 §:ssä vähennyskel-
poisiksi ansiotulon hankkimisesta johtuneiksi
menoiksi matkakustannukset asunnon ja työpai-
kan välillä. Kyseisellä lainkohdalla on ainoas-
taan yksi vakiintunut tulkintatapa, jota tukee
muun muassa korkeimman hallinto-oikeuden
ratkaisu vuodelta 1979. Lainkohdan tulkinnan
mukaan matkakustannukset voidaan vähentää
ainoastaan julkisten kulkuneuvojen maksujen
suuruusina. Ainoastaan siinä tapauksessa, että
verohallituksen erikseen antamissa ohjeissa
mainitut julkisten kulkuneuvojen odotusajat
ylittyvät, oman auton käytön voi verotuksessa
vähentää.

Ehdotan lakialoitteessa tuloverolain 93 §:ään
muutosta, joka mahdollistaisi laajemmalti mat-
kakuluvähennyksen oman auton käytöstä: henki-
löille, jotka voivat osoittaa tarvitsevänsä omaa
autoa työtehtäviensä asianmukaiseen suorittami-
seen, sekä henkilöille, joille oman auton käyttö
selkeästi kohtuullistaa työmatkoihin käytettä-
vää aikaa. Korkeimman hallinto-oikeuden vuon-
na 1979 antama ratkaisu (KHO:1979-B-II-561)
on ennakkotapaus, jota on käytetty tulkintamal-
lina. Sen mukaan oman auton tarvitseminen työ-
pisteestä toiseen liikuttaessa ei ole peruste vä-
hentää oman auton käyttöä asunnon ja työpai-
kan välillä. On myös todettava, ettei kyseinen
ratkaisu ollut edes yksimielinen, vaan syntyi tiu-

kan äänestyksen (3—2) jälkeen kahden tuoma-
rin vastustaessa tulkintaa. Yli kaksikymmentä
vuotta vanhan, äänestyksen jälkeen syntyneen
ratkaisun käyttäminen ennakkotapauksena vaa-
tii muutoksen tuloverolain 93 §:ään vastaamaan
todellista tilannetta nyky-yhteiskunnassa.

Työssäkäyntialueet ovat yhä laajempia, ja
useat ammatit asettavat isoja haasteita ajankäy-
tölle. Ehdotan lainmuutosta, joka selkiinnyttää
matkakuluvähennykset vastaamaan todellisia
välttämättömiä matkakuluja ja takaa kansalais-
ten tasapuolisen sekä oikeudenmukaisen vero-
tuskohtelun. Lain tulisi mahdollistaa oman au-
ton käyttö kodin ja työpaikan välisessä työmat-
kaliikenteessä silloin, kun omaa autoa tarvitaan
myös työpisteestä toiseen siirryttäessä ja kun
oman auton käyttö selkeästi kohtuullistaa työ-
matkaan käytettyä aikaa. Nykyinen työmatkavä-
hennysjärjestelmä on epätasallinen, aiheuttaa
tarpeetonta byrokratiaa eikä kohtelee kansalaisia
tasapuolisesti. Kansalaisten tasavertainen kohte-
lu ei ole edes mahdollista johtuen verovirastojen
paljonkin toisistaan poikkeavista työmatkavä-
hennyksiin liittyvistä laintulkintoista.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

*että eduskunta hyväksyy seuraavan la-
kiehdotuksen:*

Laki

tuloverolain 93 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 93 §:n 2 momentti seuraavasti:

93 §

Asunnon ja työpaikan väliset matkakustannukset

— — — — —
Jos 1 momentissa tarkoitettuna halvimpana kulkuneuvona pidetään muuta kuin julkista kulkuneuvoa, vähennys lasketaan siten kuin verohallitus vuosittain määrää ottaen huomioon sen kohtuullisen kustannusten lisäyksen, joka aiheutuu kulkuneuvon käytöstä asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin. Halvimmaksi kulkuneuvoksi

hyväksytään julkisen kulkuneuvon sijaan oma auto, mikäli työnantaja edellyttää oman auton käyttöä tai oman auton käyttö voidaan muutoin osoittaa työn suorittamisen kannalta välttämättömäksi tai oman auton käytön voidaan selkeästi osoittaa kohtuullistavan työmatkaan käytettyä aikaa.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20__.

Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2005

Pertti Hemmilä /kok